

Večerní proslov - Suhotra Svámí

Praha, 28.12.1996

Šríla Bhaktisiddhánta Sarasvatí Thákur

Jsem velice šťastný, že tady s vámi všemi znovu mohu být v transcendentálním Šrí Šrí Nitai Navadvípačandra Mandíru. A jestli tato Praha je opravdu zlaté město, tak je zlatá jenom proto, že se zde projevil zlatý avatar. Jinak to zlato je jenom železo natřené na žluto. Dnes je nejpříznivější den, den odchodu Jeho Božské Milosti Šríly Bhaktisiddhánty Sarasvatího Thákura. A dnes můžeme rozjímat o přísném následování Šrí guru parampany bez jakékoli myšlenky na odchýlení se. Individuálně jsme slabí, jsme hloupí, jsme pokleslí, ale když ukážeme těmto velkým áčárjům žakovské poslušnosti svoji touhu zůstat jim věrni a odhodlaně šířit toto poselství, které přinášejí, tak tímto způsobem i když jsme jako hloupé malé děti můžeme získat jejich ochranu, jejich požehnání a jejich milost. Jinými slovy začneme být jejich.

Jako Šríla Prabhupáda mluvil o psech. Pes, který nemá pána, je ve velice nejisté pozici a je nešťastný. A je vždy nervózní, protože neví, kdo bude jeho ochranou a nemá žádné dobro. Takových psů je hodně v Indii a můžeme vidět že jsou velice opatrní, když jde okolo nějaká lidská bytost. Jako v Májápurské gurukule můžeme někdy vidět, že tam někdy vběhne dovnitř pes a i když velice nadšeně běží, když spatří dokonce i na 20 nebo 30 metrů nějakou osobu, tak okamžitě stáhne hlavu a ocas a utíká zase pryč. Protože ten pes nemá pána. Ale když má pána, pak je velice odvážný. A stane se věrným ochráncem majetku svého pána, i když to může být velice malý pes. Existuje pes čivava, který je velký asi jako krysa. A když i takový malý pes má svého pána, tak potom velice odvážně a s velkou sebedůvěrou hlídá dvůr svého pána. A když někdo přichází po ulici, tak už z dálky na 20 nebo 30 metrů už ten pes štěká (napodobuje štěkání malého psa). Protože k tomu má důvod, on slouží svému pánu. A ten pán je za tu službu vděčný i tomu malému psíku, protože díky tomu nepatrnému legračnímu štěkání ví, že někdo přichází.

Takže Prabhupáda říká: „Měli bychom se stát pouhým psem předešlých áčárjů a duchovního mistra.“ A když to uděláme, budeme požehnáni transcendentálním poznáním. Transcendentální poznání není jenom informace, kterou můžeme shromáždit anebo přeskupit nějakým způsobem podle své mentální spekulace. Pro nás pro všechny, kteří jsme tady, bylo velké neštěstí projít zdejším školním systémem, kde nás mlecha yavana učitelé učili, že to co nás učí oni, je poznání. Jenom nějaká informace a v mysli si ji můžeš dát dohromady jak chceš. Někou část můžeš přijmout, jinou zavrhnout. A když tyto informace dáš dohromady nějakým novátorským způsobem, tak jsi uznáván jako průkopnický filosof. A v této společnosti oni aplaudují mentální spekulaci. Mentální gymnastice. Jako artisti v cirkuse chodí po laně, lítají ty salta vzduchem a pak se někde zachytí a dělají tyto úžasné triky. Nebo žonglér, takto žongluje s ovocem s jablky, pomeranči, banány. A takové akrobacii lidé tleskají, oceňují to. Ale to je jen zábava. Takže když někdo takto žongluje s poznáním a se slovy, tak to není poznání, ale jenom zábava.

Co je poznání? Podle védské definice poznání nemůže být odděleno od charakteru. Zrovna dnes jsem četl jak Šríla Prabhupáda říká, že dobré vzdělání a špatný charakter je velice, velice nepříznivá kombinace. Člověk, který má špatný charakter, ale nějaké dobré vzdělání, je přirovnán k hadu, ke kobře, která má na hlavě diamant. Ten drahokam je přitažlivý a lidé přijdou a budou se chtít dívat na toho úžasného hada, ale ten had jim potom ublíží a uštkne je. Charakter těch dnešních tzv. učenců a filosofů je hrůzostrašný. Prabhupáda říká: my

nechceme diskutovat špatný charakter těchto darebáků. Ale oni přesto mluví tolik velkých slov a velice expertně žonglují s různými nápady a lidé přicházejí, aby slyšeli tuto intelektuální show, intelektuální kouzelnictví, jak vytahuje králíka z klobouku. Ale protože charakter této osoby je tak špatný, je navyklá tolika hříšným činnostem, tak nasloucháním této osobě se také staneme špatnými. A takto se dnes znečištění šíří celou lidskou společností. A to je velice nepříznivé.

Toto transcendentální poznání, které dostáváme od Šríly Prabhupády, od Bhaktisiddhánty Sarasvatího Thákura, od celé žakovské posloupnosti není určeno k žonglování, ale k tomu, abychom si napravili svůj charakter. Když přišel nějaký učený džentlmen ke Šrílovi Prabhupádovi, tak Šríla Prabhupáda poukazoval pořád na svoje žáky a říkal: „Oni jsou důkazem toho, co já učím.“ A to byla v skutečnosti Prabhupádova výzva k tomu učenému muži. Prabhupáda říkal: „Jste učení, vůdci, učitelé, kněží tady v té společnosti a tady ti chlupci a děvčata byli původně vaši studenti, ale oni z toho byli velice nešťastní a poklesli.“ A Prabhupáda říkal: „Ale oni potom přišli ke mně a já jsem je naučil Bhagavad-gítu takovou, jaká je a teď se podívej. Podívej se do jejich tváří. Jejich tváře září a smějí se. Jejich oči jsou čisté a podívej se na jejich návyky a jejich činnosti, tam není ani dotek hříšných činností.“

My se zde nescházíme jenom k diskutování nějakých abstraktních témat a potom se zaměstnáváme v různých druzích hříšných činností. To není poznání. Jako když Jeho Svátost Trivikrama Maharája potkal Prabhupádu na začátku své oddané kariéry. Tehdy byl Maharája ještě student. Jeli v autě a Prabhupáda se zeptal: „Co se učíš ve škole?“ A Trivikrama Maharája odpověděl: „Studuji sociologii.“ Prabhupáda říkal: „Co to je?“ A on říkal: „Studujeme sociální problémy, např. problém alkoholismu ve společnosti.“ Prabhupáda: „Vy diskutujete, jak je ten alkoholismus velký problém ve společnosti a pak řeknete, tak to skončíme a napijeme se trochu.“ Takže jsou velké diskuse tohoto poznání, ale není žádná reforma charakteru. A to není poznání! To není poznání!

Co je tento degradovaný charakter Kali-yugy? To je zvířecí charakter. To pití, intoxikace, jedení masa, nezákonný sex, hazardování, to jsou návyky zvířat. V poli dělají zvířata tyto svoje různé zvuky (napodobuje zvířecí hlasy). Každé zvíře má nějaké poselství (směje se), které chce představit světu. Na univerzitách to dělají stejně. Dělají také svoje zvuky. Jaký je mezitím rozdíl? Žádný! Žádný rozdíl v tom není! Jsou zvířata, protože jejich charakter je zvířecí. Takže Prabhupáda vyzval toho učeného muže. „Jen se podívej na mé studenty, původně byli tvoji studenti, ale ty jsi pro ně nemohl udělat nic a tak tě zavrhli. A potom přišli ke mně a jen se podívej, jsou čistí, mají jasné tváře, jsou bez hříchu. A jsou umístěni v dokonalém poznání, ve vědomí Kršny.“ Protože toto poznání, toto transcendentální poznání, jak Pán Kršna říká v Bhagavad-gítě, spálí veškeré hříšné činnosti jako oheň spálí dřevo.

V češtině to tak není, ale v angličtině a v sanskrtu slovo disciple jako žák znamená disciplína a v sanskrtu také. V češtině to tak není, ale ve skutečnosti to je významem slova disciple (nebo žák) - znamená, že přijímá disciplínu. Můžeme tedy vidět, co v tomto světě skutečně znamená student - že se jeho charakter napraví. A ten špatný návyk mentální spekulace jde proti tomuto procesu. Mentální spekulace nemá nic společného s nápravou charakteru. Takže jak jsem už říkal o tom žonglování, mentální spekulace je jenom takové subtilní žonglování, subtilní zábava, je to vlastně smyslový požitek. Je to nedisciplína. A ten, kdo se v tom zaměstnává, tak se vlastně připravuje na hříšné činnosti. Protože tou mentální spekulací přichází o nějaký smysl nebo o směr na své cestě duchovního pokroku. Takže to nesmíme dělat.

Śrīla Prabhupáda měl žáka, nebo bychom spíše měli říci je osoba, která byla zasvěcena Śrīlou Prabhupádou. A tato osoba odjela v začátcích ISKCONu do Indie. Přijel do Vrndávanu a šel, poslouchat jednoho z duchovních bratrů Śrīly Prabhupády. A ten duchovní bratr Śrīly Prabhupády si také zakládal na mentální spekulaci a učil věci jinak. A tomu chlapci se to začalo líbit. To jeho učení se mu líbilo do takové míry, že dostal zasvěcení od toho člověka, pře-zasvěcení. A Śrīlu Prabhupádu to velice zklamalo a říkal, že to je velký přestupek. Později Śrīla Prabhupáda přijel do Vrndávanu s některými svými žáky. A jeden z těch žáků potkal toho mladého muže ve Vrndávanu. A on říkal těm oddaným: „Víte, že hnutí Pána Čaitanyi není spojeno s žádnou sampradájou? Bhaktisiddhanta Sarasvatí jenom říkal, že existuje nějaké spojení s Brahma-Madhva-Gaudíja sampradájou.“ Śrīla Prabhupáda řekl: “On říká, že můj Guru Mahárája podváděl. Ale Čaitanya Maháprabhu řekl nadhaman nadžanam, nezajímá nás bohatství ani následovníci. Proč tedy můj Guru Mahárája vyměnil tu filosofii? Aby dostal následovníky, žáky. Říká, že Guru Mahárája podváděl.“ A Prabhupáda pokračoval v popírání toho, co říkal jeho bývalý žák a jeho nový guru. Další den ten bývalý žák přišel, aby viděl Śrīlu Prabhupádu. A Prabhupáda odmítl a řekl svým žákům: „Já ho nechci vidět.“

Můžeme z toho vidět, že když se přikloníme k mentální spekulaci, tak se poznání stane jenom obyčejnou informací a už to nebude pravda. To bude jen informace. A protože to je informace, tak to můžete rozebrat a zase znovu složit a něco nechat stranou, jak chcete. A to můžete také udělat s védským poznáním a májávádíní jsou na to experti. Vezmou Bhagavad-gítu, rozloží ji a pak zase složí a všechny ty důležité části nechají stranou. Potom prezentují Bhagavad-gítu takovou, jaká není. A potom jim lidé aplaudují, jak hezky umí žonglovat. Jak umí mentální gymnastiku. Ale znovu, co se týče nápravy charakteru, tak takový proces je nanic. Jako tento bývalý žák, o kterém jsme hovořili, tak za pár let byl viděn v Londýně, jak hraje v punkové kapele a nebyl to Kršna vědomý punk. To je výsledek.

Takže musíme soudit podle výsledku a výsledek je charakter. Prabhupáda říkal, že povinností bráhmany je budovat charakter. Místo budování té mentální spekulace nebo budování jakékoli jiné materiální věci, bráhmana buduje svůj charakter. Jako když čteme v šástře 26 vlastností vaišnavy. Musíme přestavět svůj charakter a využít tyto prvky jeden po druhém. Jako když čteme v Bhagavad-gítě 24 materiálních prvků. A ta materiální osobnost je vybudována z těchto prvků. Ale ten, kdo má poznání, jeho charakter je složen z vaišnava guna, neboli z vlastností vaišnavů. To by měl být náš projekt, nebýt svedeni, nezaměstnávat se s naší darebáckou myslí, ale stát se prvotřídními zástupci šrí guru paramary.

Śrīla Prabhupáda ki – Jaya!

Śrīla Bhaktisiddhanta Sarasvatí Thákur ki – Jaya!

Otázka: Odkud tyto špatné vlastnosti přicházejí?

Odpověď: Přicházejí z jedné věci a to je návyk. A všechny ty špatné vlastnosti pocházejí z toho, že máme špatný návyk a to je sdružovat se s materiální přírodou. Návyk znamená závislost. Jsme závislí na identifikaci se svým tělem. A to je podvod, my se takto podvádíme. Protože jsme vlastně věční, plní poznání a blaženosti. Když přijímáme toto hezké české tělo za sebe sama, tak se ztotožňujeme s něčím, co je plné nevědomosti co je dočasné a co není blažené. Podvádíme se. A když jednáme v tomto tělesném pojetí, tak jednoduše podvádíme ostatní. Veškeré ty sociální vztahy jsou podvod. “Dobrý den, já si myslím, že jsem toto moje tělo a jsem rád, že jsem potkal vaše tělo a držme se oba dva v našem vztahu velice pevně v máji. Budeme jeden na druhého mluvit hezká slova abychom se hezky drželi v iluzi. Ó vaše tělo dnes vypadá velice hezky.“ A to je materiální sociální život, je to vše podvod. Všechny ty špatné vlastnosti se objevují z tohoto špatného návyku.

Jako když má někdo nějaký špatný návyk v životě, dejme tomu že kouří. A aby mohl udržovat to kouření, tak je tolik činností, které jsou tzv. nezbytné, stanou se nezbytností. Musí si dávat stranou nějaké peníze na cigarety. Dvakrát, třikrát za den se prošacuje a zjistí, že nemá cigarety, tak musí jít a koupit si je někde v automatu nebo někde jinde. Musí mít ve svém domě popelníky, musí používat zvláštní pastu, protože se mu odbarvují zuby. To je jenom takový jednoduchý bod, ale můžeme vidět, že když přijmeme jenom jeden špatný návyk, tak s tím je spojeno mnoho dalších bodů. A všechny z nich jsou nezbytné. Potom je vše v materiálním životě nezbytné. Ale to jsou vše jen expanze toho původního špatného návyku, že já jsem toto tělo. Je to vše jen nesmysl. Celá materiální existence. Úplně zbytečná. Takže jestli můžeme odseknout ten původní špatný návyk, potom jsme osvobozeni a vše ostatní se zastaví.

A odseknout to znamená místo pracovat na té iluzi, že jsem toto tělo, pracovat na skutečnosti, že jsem věčný služebník Kršny. A dokud máme toto vědomí, všechny naše další charakteristiky se změní. A jak Prabhupáda říkal, tak budu zkršňované. Jenom pro Kršnu. Veškerá naše inteligence, schopnosti, všechno naše vlastnictví, slova, která mluvíme, vztahy s ostatními, vše jen pro Kršnu. To je čistý život. I když materiální tělo je stále zde, přesto jsme umístěni v šuddha-sattvě, v čistém dobru. Protože se sdružujeme s Kršnou, ne s materiální energií. Jenom neustálým udržováním tohoto správného pojetí o našem vlastním já. Ale můžeme vidět, že my máme ten špatný návyk myslet si, že já jsem toto tělo. A kolikrát denně se přistihneme, že spíme ve spacáku tohoto špatného návyku. Buďme sebekritičtí. Alespoň párkrát za den spíme v tomto špatném pojetí. Ale tady to je ten bod, že když jsme disciplinovaní, tak nás ten špatný návyk nemůže převzít. Protože tento špatný návyk, že jsme toto tělo, nás vede k hříšným činnostem. Velice rychle.

Je to trochu kontroverzní, ale řeknu to. Včera jsem musel navštívit dům jednoho hospodáře, protože jsem musel telefonovat a v chrámu telefony nefungovaly. Ten prabhu mě přivedl do svého bytu, otevřel dveře a pustil mě dovnitř. Vstoupili jsme do toho bytu a tam seděla jeho žena a dívala se nějaký milostný příběh na video a když nás uviděla, tak vykřikla a hned to začala vypínat a její manžel se velice styděl. A když jsem telefonoval, tak jsem mohl slyšet, jak jí tam káže. Ona se vymlouvala. Takže když si někdo přestane myslet, že je služebník Kršny a začne si myslet, jsem hospodář a hospodář jsem od toho, abych si trochu povyrazil, tak člověk pomalu zase začne nabývat těch špatných návyků, které jsou hříšné.

Třeba jen dívat se na to video, člověk může říct, tak to je takové nevinné, ale my si nedovedeme představit, kolik hříšných činností bylo spácháno, aby se vůbec to video natočilo. Ty lidi okolo filmu nejsou příliš známí pro svoje svaté vlastnosti. Když točí ten film, tak neustále vlastně celé hodiny jenom kouří a pijí, mají nezákonný sex. A to je jejich vědomí. A celé to vědomí jde do toho videa a potom matají se na to dívá a přes její oči jde to veškeré hříšné vědomí do jejího mozku. Takže jakmile člověk začne takto přemýšlet, že jsem cokoliv, cokoliv jiného než služebník Kršny, tak se okamžitě rozvinou špatné návyky. Musíme být ukázněni. Mysl se může zase začít nořit do toho tělesného chápání, ale když jsme disciplinovaní a rozhodnutí, že se nezaměstnáme v uspokojování smyslů ani subtilním ani hrubým způsobem, tak potom nemůžeme zůstat dlouho v tomto stavu zapomnění. Protože ta disciplína nás přivede ke správnému vědomí, správné mysli.

Śrīla Prabhupāda ki - Jaya!